

פרשת "אחרי מות קדושים"

פרשת אחרי מות – קדושים המחוכרת בשבתנו זו, מקבלות גוון מיוחד בצאת יום העצמאות. שתי הפרשיות אלו טעונות בחוקים ובמשפטים, וגם בציווי מיוחד ורחב בנושא צניעות ועריות, הן בפרשת קדושים, והן בפרשת אחרי מות.

על קובץ רחב זה של הוראות וחוקי ה' הסביר בדרך מיוחדת הנצי"ב מוולוז'ין בפירושו לתורה "העמק דבר": "עתה ביאר הכתוב משפטים וחוקי ד' אשר המה מקבילים נגד חוקי העמים, שודאי תכלית חוקי העמים ראו עפ"י איזה טעם לפי דעת גדוליהם או כוהניהם המשובשת. שבאופנים הללו יתקיים שלום המדינה ופרנסתה. שעל שתי דברים עומד כל מדינה ועם (בטחון וכלכלה). ובאו מצוות ד' שבאלו המשפטים והחוקים דווקא יתקיים שלום בישראל ופרנסתם. על כן בא ריבוי מצוות בסדרה זו, והיא מחולקת בשתי פרשיות, הפרשה הראשונה עד "כי תבואו אל הארץ" ענינה-שלום בארץ, ומכאן ואילך הפרשה השניה שבה חוקות ד' שיועילו לפרנסתה וברכת הארץ". (ויקרא יט, כג).

עמים רבים משתיתים את חוקי היסוד וחוקת המדינה שלהם ע"פ הבנתם, על פי ניסיון החיים ההולך ונרקם במדינה ובעם, כל נבחרי הצבור פועלים הן מתוך רצון להטיב עם העם היושב ברחבי העולם, והן מתוך אינטרסים מדיניים, או גם אישיים.

אחת המצוות שבני נח מצווים היא: "על הדינים- להקים להם מערכת משפטית, מנהלית לנהל את המדינה והעם ומוזהרים על כך".

מדינה מתוקנת היא כאשר יש בתוכה חוקים ומשפטים. כפי שמצאנו את סדום ועמורה, עם תקנות, חוקים ומשפטים. אבל החוקים היו חסרי לב, והמשפטים רחוקים מהצדק. ובתוכם התגלו אנשי סדום ועמורה כחסרי אנושיות. "חוקי סדום ועמורה" אשר בגינם נהפכו להיות משל ושנינה בכל הגויים, כפי שמשנה רבנו ציין בפרשת ניצבים "כמהפכת סדום ועמורה", והנביא יחזקאל בנבואותיו: " הנה זה עוון סדום אחותך גאון שבעת לחם ושלוות השקט היה לה ולבנותיה ויד עני ואביון לא החזקה" (ט"ז, מ"ט):.

על כן באה התורה בפרשתנו ומעמידה לנו חוקים והוראות לקיום חיי החברה וחיי האומה בעושר ואושר בניגוד לשאר העמים. התורה מדגישה לאורך הפרשיות הקבלה מול אומות העולם שלא נעשה כמנהג הגויים ההם: "ולא יזבחו עוד את זבחיהם לשעירים אשר הם זונים אחריהם" (ויקרא י"ז, ז'), "כי בכל אלו נטמאו הגויים אשר אני משלח מפניכם" (י"ח, כ"ד), "ולא תקיא הארץ אתכם בטמאכם אותה כאשר קאה את הגוי אשר לפניכם" (י"ח, כ"ח), "אשר יתן מזרעו למולך... והכרתי אותו... למען טמא את מקדשי ולחלל את שם קדשי" (כ', ג'), "לא תלכו בחוקות הגוי אשר אני משלח מפניכם"

מנהגי הגויים וחוקות הגויים היו מבוססים על תפיסה אשר בפעולות אלו יהיה להם שלום, פרנסה בשפע וכו'. ולכן באה בתורה ומדגישה כי בפלטין של מלך יש להם הנהגה אחרת, יש חוקים אחרים. יש בעל הבית לבירה. יש מנהיג שדורש חברה אחרת, שלמה ומתוקנת. יש דרכים איך להתעשר, איך להיות קבועים בארצנו ולא לסבול גלות אחר גלות.

הנצי"ב במאמרו מעמיד את דרכי הגויים עם כל אמונתם מול דרישת התורה לחברה אוהבת ומתוקנת, עם דרכים ישרות, ואמונה תמימה וצרופה בבורא עולם – צור ישראל וגואלו, המעניק מטובו ומחסדו בכל יום תמיד "מגיד דבריו ליעקב, חוקיו ומשפטיו לישראל. לא עשה כן לכל גוי, ומשפטים בל ידעום, הללויה-".

הרב יעקב ציקוטאי- רב העיר